گلچینی از پیام ها و بیانات

گلچینی از پیام ها و بیانات

«هر چه می توانید در مسجدالحرام، در مدینه ی منوّره آن عملی را که خدای متعال دوست می دارد که عبارت است از آن عمل مخلصانه و نگاه مخلصانه و تضرّع الی الله تعالی، این را تکرار کنید، زیاد کنید، افزایش بدهید... ادعیه ای که وارد شده یا ادعیه ای که مخصوص آنجا هم نیست، [مثل] همین دعای کمیل ؛ این [خواندن] دسته جمعی دعای کمیل بسیار کار خوبی است.»[۱]

«برای فردِ انسان، فرصت حج، فرصت ورود یک انسان در فضای بی کرانه ی معنویّت است ؛ از لابه لای زندگی معمولی خودمان با همه ی آلودگی هایش، با همه ی اشکالاتش، خودمان را بیرون می کشیم و به فضای صفا و معنویّت و تقرّب الی الله و ریاضت اختیاری می رویم. از اوّلی که وارد این مراسم می شوید، چیزهایی را که در زندگی متعارف معمولی مباح است، بر خودتان حرام می کنید ؛ احرام. احرام، حرام کردن چیزهایی است بر خود که در زندگی متعارفِ معمولی رایج و مباح است، جایز است ؛ و بسیاری از آنها هم مایه ی غفلت است، بعضی هم مایه ی انحطاط است.

همه ی وسایل تفاخر ظاهری و مادّی از ما گرفته می شود ؛ اوّلش لباس. درجه و مقام و رتبه و لباس و لباس فاخر و همه ی اینها کنار می رود و همه در یک لباس قرار میگیرند. به آینه نگاه نکنید که یک جلوه ای از خودخواهی و خودشیفتگی است. بوی خوش استعمال نکنید که وسیله ای برای جلوه گری است. از زیر آفتاب یا زیر باران نگریزید، زیر سقف نروید - در حال حرکت - که مظهر راحت طلبی و آسایش طلبی است. اگر از جایی عبور می کنید که بوی متعفّنی دارد، بینی تان را نگیرید ؛ و همین طور بقیّه ی کارهای احرام ؛ حرام کردن بر خود چیزهایی را که مایه ی راحت و مایه ی شهوت نفس، شهوات جنسی محرَّم، در این مدّت است ؛ چه مایه ی تفاخر است، چه مایه ی تبعیض است. اینها همه برداشته می شود.

بعد وارد فضای بیت الله و مسجدالحرام شدن و آن شکوه و عظمتی را که در عین سادگی و بی پیرایگی وجود دارد، با چشم، با دست، با همه ی وجود لمس کردن. عظمت، شکوه، منتها نه از نوع شکوه مادّی و زر و زیورهای مادّی ؛ از نوع دیگری که برای انسان های معمولی قابل توصیف هم حتّی نیست. بعد وارد شدن در این سیل خروشان دوّار، بر گرد یک مرکز حرکت کردن، آن هم با ذکر، با دعا، با گریه، با خشوع، با تکلّم با خدای متعال. بعد سعی صفا و مروه همین جور است، وقوف عرفات و مشعر همین جور است، فرایض روزهای منا همین جور است. این حج است.»[۲]

«کسانی که به مکه میروند، مکه را فدای بازارگردی و دکان گردی نکنند. مکه بالاتر از این حرفها است. می توانند بعداً یک سفر هم برای تجارت بروند و هر جا می خواهند بگردند. امّا در حج، این «ایّام معلومات» را برای خودشان و برای زیارت و توجّه و تذکر نگه دارند و آن را فدای کارهای بی ارزش نکنند. در نمازهای جماعت، شرکت کنید. در اجتماعات، شرکت کنید. نماز اوّل وقت را به جماعت در حرمهای عالی مقام حتماً درک کنید. بگذارید حضور شما، حضور مؤمنانه و پرهیزکارانه ای باشد که از ملّت ایران انتظار می رود.»[۳]

«یکی از مهم ترین مسائلی که در حج هست، «همزیستی» است. افرادی که با هم هیچ آشنایی ای ندارند، با فرهنگهای مختلف، از جاهای مختلف، رنگ مختلف، زبان مختلف اینجا با همدیگر باید همزیستی کنند.»[۴]

«در بُعد سیاسی، محور اصلی در حج، نمایش هویّت متّحد امّت اسلامی است. دوری برادران از یکدیگر، عرصه را برای بدخواهان می گشاید و تخم تفرقه میان مسلمانان را بارور می کند. امّت اسلامی از ملّتها و نژادها و پیروان مذاهب گوناگون تشکیل یافته است. این تنوّع که با پراکندگی جغرافیایی در بخش حسّاس و مهمّی از کره ی زمین همراه است می تواند خود نقطه ی قوّتی برای این پیکره ی عظیم به شمار آید و میراث و فرهنگ و تاریخ مشترک آنان را در گستره ای پهناور، از کارآمدی بیشتر برخوردار سازد، و انواع استعدادها و قابلیّتهای انسانی و طبیعی را در خدمت آن به کار گیرد.»[۵]

«حج، رزمایش قدرت در برابر مستکبرانی است که کانون فساد و ظلم و ضعیف کُشی و غارتگری اند و امروز جسم و جان امّت اسلامی از ستمگری و خباثت آنان آزرده و خون آلود است. حج، نمایش توانایی های سخت و نرم امّت است. این، طبیعت حج و روح حج و بخشی از مهم ترین هدفهای حج است ؛ این همان است که امام راحل خمینی کبیر، آن را حجّ ابراهیمی نامید.»[۶]

«حجّ ابراهیمی که اسلام به مسلمانان هدیه کرده است، مظهر عزّت و معنویّت و وحدت و شُکوه است ؛ عظمت امّت اسلامی و اتّکاء آنان به قدرت لایزال الهی را به رخ بدخواهان و دشمنان میکِشد و فاصله ی آنان را با منجلاب فساد و حقارت و استضعافی که زورگویان و قلدران بین

المللی بر جوامع بشری تحمیل میکنند، برجسته میسازد. حجّ اسلامی و توحیدی، مظهر «أَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ»[۷] است ؛ جایگاه برائت از مشرکان و الفت و وحدت با مؤمنان است.»[۸]

[۱] . در دیدار کارگزاران حج ۲۷/۲/ ۱۴۰۲.

[۲] . در دیدار مسئولان و کارگزاران حج ۱۵ /۸/ ۱۳۸۷.

[۳] . در دیدار کارگزاران حج ۳۱ /۱/ ۱۳۷۳.

[۴] . در دیدار کارگزاران حج ۱۸ /۳/ ۱۴۰۱.

[۵] . پیام به کنگره ی عظیم حج ۸ /۱۰/ ۱۳۸۵.

[۶] . پیام به مناسبت فرارسیدن ایّام حج ۷/۵/ ۱۳۹۹.

[۷] . سوره ی فتح، بخشی از آیه ی ۲۹.

[۸] . پیام به مسلمانان جهان به مناسبت فرارسیدن موسم حج ۱۵/۶/ ۱۳۹۵.